

13. Rhodónról és a markioniták közti nézeteltérésről, amelyet említ

1 Ebben az időben az ázsiai származású Rhodón, aki - mint maga beszámol róla - Rómában annak a Tatianosznak volt a tanítványa, akit a korábban elmondottak alapján ismertünk meg, tehát ez a Rhodón is különböző könyveket írt, mivel többek között a MarkiÓN eretneksége ellen is felvette a harcot, Elmondja róla, hogy ez az eretnekség az ő idejében különféle irányzatokra szakadt; feljegyzí azokat, akik a szakadást okozták, és pontosan megcáfolja azokat a hamis tanokat, melyeket ezeknek mindegyike kitalált. 2 Hallgasd hát mit is ír!

"Ezért aztán egymással sem egyeztek meg, mert összeegyezzhetetlen véleményeket szegeztek egymásnak. Csapatukból az egyik, Apellész, aki életmódjával és éltés korával dicsekszik, bár egy elvet vall, de azt mondja, hogy a jövendölések egy ellentétes szellemtől származnak, mert erről győzik meg a Philumené nevű, démontól megszállott szűz kijelentései. 3 Mások viszont mint maga MarkiÓN, a hajos is, két elvet vezetnek be: ezek közül való Potitosz és Baszilikosz, 4 akik, miután követték a 'pontuszi farkast', és mivel nem találták meg a dolgok felosztását, mint ahogy ő sem, a könnyebb megoldást választották, és egyszerűen, minden bizonyítást mellőzve kijelentették, hogy két elv van. Mások eltávolodtak tőlük, hogy még rosszabb tévelybe essenek, mert nemcsak két, hanem három természetet is feltételeznek. Az ő vezetőjük és elöljárójuk Szünerosz, amint azok mondják, akik iskoláját képviselik."

5 Ugyanő leírja, hogyan elegyedett beszédbe Apellésszel, és ezt mondja: "Amikor az öreg Apellész beszélgetett velünk, bebizonyosodott, hogy sok ostobaságot mondott, miért is azt mondta, hogy egyáltalán nem kell alaposan vizsgálni a szavakat, hanem mindenki maradjon meg amellelt, amiben hitt. Kijelentette ugyanis, hogy csak akkor üdvözülnek azok, akik a Megfeszítettbe vetették reményüket, ha jó cselekedeteket hajtanak végre. Aztán közölte, hogy számára az összes dolog közül a leghomályosabb - mint már előbb mondtuk - az, ami Istenre vonatkozik. Azt mondja ugyanis, hogy egy elv van, amint mi is mondjuk." 6 Aztán Rhodón kifejti egész véleményét, majd hozzáfűzi: "Amikor azt mondom neki: 'Honnan veszed ezt a bizonyítást, vagy hogyan beszélhetsz egy elvről? Mondd meg nekünk!' azt válaszolta, hogy a jövendölések önmagukat cáfolják meg, mert egyáltalán semmi igazat nem mondtak, ugyanis nincsenek összhangban egymással, hazudnak és egymással ellentétben vannak. Arról, hogy miért van egy elv, azt mondta, hogy nem tudja, de ösztönösen úgy hiszi. 7 Amikor aztán megeskettem rá, hogy az igazat mondja, megesküdtöm rá, hogy igazatbeszél: nem tudja, hogy van az, hogy egy teremtetlen Isten van. Erre kinevettem őt és megróttam, mert bár tanítónak mondja magát, mégsem tudja bebizonyítani amit tanít."

8 Ugyanebben az írásában Rhodón Kallisztiónhoz fordulva bevallja, hogy Rómában Tatianosz tanítványa volt, és azt mondja, hogy Tatianosz írt is egy "Problémák" című könyvet. Mivel ebben a könyvben Tatianosz megígérte, hogy ismertetni fogja azt, ami az isteni Írásokban homályos és elrejtett, maga Rhodón megígéri, hogy külön könyvben adja a Tatianosz által felvetett problémák megoldásait, és az a hír járja, hogy a "Hexaémeron"-hoz is írt egy kommentárt.

9 Ez az Apellész ezer istentelenséget zúdított Mózes törvényével szembe, számos műben káromolta az isteni szavakat, és ezekből - legalábbis úgy tűnik - nagyon terjedelmes "Kritika és cáfolat"-ot csinált. Ennyit tehát ezekről!

